

श्री
राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम पुल्चोक ललितपुर
इजलास
माननीय अध्यक्ष श्री टेकप्रसाद ढुङ्गाना
लेखा सदस्य श्री बासुदेव खनाल
फैसला
२०७९।०८० सालको निर्णय नं.४४३
पुनरावेदन नं. ०७७-RB-००५५
मुद्दा:- मूल्य अभिवृद्धि कर (२०६७/६८)

सोनापुर सुनसरी स्थित अरिहन्त मल्टी फाईवर्स लिमिटेड (स्थायी लेखा नं.)
३०००१६९६५) को तर्फबाट अधिकार प्राप्त ऐ.का ग्रुप भाईस प्रेसिडेन्ट अमित कुमार } पुनरावेदक
जैन..... १

विरुद्ध

श्री ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुर..... १ }
श्री आन्तरिक राजस्व विभाग, लाजिम्पाट, काठमाण्डौ..... १ } प्रत्यर्थी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय र अधिकारी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय:- ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुर
शुरु निर्णय गर्ने अधिकारी:- उप-महानिर्देशक श्री शंकर प्रसाद खरेल
शुरु कार्यालयको निर्णय मिति:- २०७२/०४/२०

प्रशासकीय पुनरावलोकनको निर्णय गर्ने कार्यालय र पदाधिकारी

निर्णय गर्ने कार्यालय: आन्तरिक राजस्व विभाग
निर्णय गर्ने पदाधिकारी: महानिर्देशक श्री विनोद बहादुर कुँवर
निर्णय मिति: २०७६/११/२८

उपस्थित कानून व्यवसायीहरू

पुनरावेदकका तर्फबाट:-विद्वान बरिष्ठ अधिवक्ता श्री चण्डेश्वर श्रेष्ठ र विद्वान अधिवक्ता श्री नितेश श्रेष्ठ ।

प्रत्यर्थाका तर्फबाट:- विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री संगीता थोकर

अवलम्बित नजीर: X

ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुरबाट मिति २०७२/०४/२० मा भएको अन्तिम कर निर्धारणको निर्णय र सोही निर्णय सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको मिति २०७६/११/२८ को निर्णय समेत उपर राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ६(१) र मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ३२ बमोजिम पर्न आएको पुनरावेदन यसै न्यायाधिकरणको क्षेत्राधिकार भित्रको हुँदा प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं यस न्यायाधिकरणको ठहर यस प्रकार रहेको छ:-

तथ्य खण्ड

१. करदाता अरिहन्त मल्टी फाइवर्स लिमिटेडको कर परीक्षणको सिलसिलामा आ.व. २०६७/६८ को लागि मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फको कारोवारको अनुसन्धान परीक्षण सम्पन्न भै पेश भएको प्रतिवेदनको आधारमा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन २०५२ को दफा २० अनुसार कर निर्धारण गरी दफा २९(१क) बमोजिम जरिवाना तथा दफा १९ र दफा २६ बमोजिम थप दस्तुर र व्याज समेत गणना गरी मूल्य अभिवृद्धि कर नियमावली २०५३ को नियम २९(१) बमोजिम रु.१२,४५,४६९/- निर्धारण गर्नुपर्ने भनी आधार र कारण सहित मिति २०७२।०४।०१ मा करदाताको नाममा प्रारम्भिक कर निर्धारण आदेश जारी भएको।
२. प्रारम्भिक कर निर्धारण आदेश बमोजिम मूल्य अभिवृद्धि कर तिर्नु नपर्ने वा परिवर्तन गर्नुपर्ने कुनै ठोस प्रमाण भए १५ दिन भित्र पेश गर्नु भनी जारी भएको सूचना करदाताले मिति २०७४।०४।६ मा बुझीलिई मिति २०७२।०४।१९ मा लिखित जवाफ पेश भएको।
३. करदाताले प्रारम्भिक कर निर्धारण आदेश बमोजिमको रकम दाखिला गर्न मन्जुर गरेको अवस्था समेतलाई विचार गर्दा मिति २०७२।०४।०१ मा जारी प्रारम्भिक कर निर्धारण आदेशमा कुनै परिवर्तन गर्नुपर्ने नदेखिएकोले मूल्य अभिवृद्धि कर रु.९,९६,३७५।— तथा जरिवाना रु.२,४९,०९४।- को मूल्य अभिवृद्धि कर नियमावली, २०५३ को नियम २९(३) बमोजिम अन्तिम कर निर्धारण आदेश जारी गर्ने गरी ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७२/०४/२० मा भएको निर्णय।
४. ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुरले मिति २०७२/०४/२० मा जारी गरेको आ.व. २०६७/६८ को मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फको अन्तिम कर निर्धारण आदेशमा चित्त

नबुझी करदाता अरिहन्त मल्टी फाईवर्स लिमिटेडले प्रशासकीय पुनरावलोकनका लागि मिति २०७२/०६/२० मा आन्तरिक राजस्व विभागमा पेश गरेको निवेदन।

५. निवेदकले आय विवरणसाथ पेश गरेको वित्तीय विवरण अनुसार स्थायी सम्पत्ति अन्तर्गत भवन सम्पत्ति समूहमा आर्थिक वर्ष २०६७/०६८ मा रु.२,११,४४,९४२.२९ थप भवनमा लेखाङ्कन गरेको रहेछ। उक्त संरचना निर्माण गर्दा कुल लेखाङ्कन गरेको सम्पत्ति मध्ये यस आर्थिक वर्षमा रु.७६,६४,४२४।७८ गैर मूल्य अभिवृद्धि कर बिजकबाट खरिद भएको रहेछ। आर्थिक अध्यादेश,२०६६ ले मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ८ मा थप गरेको उपदफा (३) को ब्यवस्था अनुसार यस आर्थिक वर्षमा आन्तरिक राजस्व विभाग, नीति विश्लेषण शाखाको च.नं.३१ मिति २०७०।०७।०३ मा जारी परिपत्रमा ऐनको दफा ८(३) अन्तर्गत पर्ने संरचना, ब्यवसायिक प्रयोजनको अर्थ, संरचनाको पहिचान, सम्पत्तिको लागत गणना, सम्पत्तिको कर लाग्ने मूल्य गणना, करको गणना, सम्पत्तिमा समावेश हुने खर्च लगायतको विषयलाई ब्याख्या गरी मूल्य अभिवृद्धि कर ऐनको दफा ८(३) मा भएको कानूनी ब्यवस्थाको आधारमा निवेदकले निर्माण गरेको उक्त भवन स्थायी सम्पत्तिको रूपमा लेखाङ्कन गरी उपयोग गरेको हुँदा निज निवेदकका लागि सो भवन ब्यवसायिक प्रयोजनको लागि निर्माण गरेको स्पष्ट हुने भएकोले निवेदनको निवेदन जिकिर नपुग्ने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट मिति २०७६।११।२८ मा भएको निर्णय।
६. करदाता कम्पनीले आ.व २०६७।६८ मा बनाएको संरचना मूल्य खुली हस्तान्तरण हुने र प्रतिफल प्राप्त हुने देखिदैन। करदाता उद्योगले निर्माण गरेका संरचना विक्री हस्तान्तरण प्रयोजनको लागि नभई यस उद्योगलाई चाहिने भण्डारण र ब्यवस्थापन समेतको लागि स्थायी सम्पत्तिको रूपमा निर्माण भएको हो। त्यस्ता संरचना विक्री हुने अवस्था नभएकाले **VAT Creditable** हुनै सक्दैन। जहाँ **VAT Creditable** हुँदैन त्यहाँ कर नलाग्ने कानूनी ब्यवस्था भएको हुँदा उक्त कानूनी प्रावधानलाई निष्कृत्य पार्ने गरि मिति २०७०।०७।०३ को परिपत्र समेतको आधारमा कर लगाउन नमिल्ने हुँदा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ८(३) मा भएको कानूनी ब्यवस्था विपरीत कर, शुल्क, जरिवाना, ब्याज समेत तिर्नु पर्ने गरी ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७२।०४।२० मा भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश र सोही आदेशलाई सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागबाट मिति २०७६।११।२८ मा भएको निर्णय समेत बदर गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको जिकिर लिई करदाताको तर्फबाट मिति २०७७/०४/२८ मा यस न्यायाधिकरणमा दर्ता भएको पुनरावेदन पत्र।
७. यसमा मुलुकी फौजदारी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा १४०(३) बमोजिम छलफलको प्रयोजनार्थ विशेष सरकारी वकीलको कार्यालयलाई सूचना दिई नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस न्यायाधिकरणबाट मिति २०७८/०१/०३ मा भएको आदेश।

८. प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक करदाताको तर्फबाट उपस्थित विद्वान बरिष्ठ अधिवक्ताले लिखित बहस नोट पेश गर्ने समय पाउँ भनी माग गर्नु भएकोले पुनरावेदक करदाता तथा प्रत्यर्थी दुवै पक्षबाट एक महिना भित्र लिखित बहसनोट पेश गर्न लगाई नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस न्यायाधिकरणबाट मिति २०७९/१२/२० मा भएको आदेश।
९. मिति २०७९/१२/२० को आदेशानुसार पुनरावेदकतर्फका विद्वान बरिष्ठ अधिवक्ता श्री चण्डेश्वर श्रेष्ठ र विद्वान अधिवक्ता श्री नितेश श्रेष्ठले मिति २०८०/२/८ मा र प्रत्यर्थी तर्फका विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकरले मिति २०८०/२/३ मा पेश गर्नु भएको लिखित बहसनोट।

ठहर खण्ड

१०. नियम बमोजिम पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक करदाता श्री अरिहन्त मल्टी फाईवर्स लिमिटेड का तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विद्वान बरिष्ठ अधिवक्ता श्री चण्डेश्वर श्रेष्ठ र विद्वान अधिवक्ता श्री नितेश श्रेष्ठले करदाताबाट थप मूल्य अभिवृद्धि कर, जरिवाना र व्याज समेत लिने गरी गरेको निर्णय मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ तथा नियमावली, २०५३ विपरीत रहेकोले ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश तथा सो आदेशलाई सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय समेत त्रुटिपूर्ण रहेको हुँदा बदर गरी पाउँ भनी प्रस्तुत गर्नु भएको बहस समेत सुनियो।
११. प्रत्यर्थीका तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विशेष सरकारी वकील कार्यालय, काठमाडौँका विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकरले करदाताले कानून बमोजिम थप मूल्य अभिवृद्धि कर बुझाउनुपर्ने गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको निर्णय र सोही निर्णय सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय समेत कानूनसम्मत रहेको हुँदा सदर गरी पाउँ भनी गर्नु भएको बहस जिकिर समेत सुनियो।
१२. करदाताका तर्फबाट लिइएका पुनरावेदन जिकिरहरु, दुवैतर्फबाट प्रस्तुत बहस बुदाँहरु तथा लिखित बहसनोट र मिसिल संलग्न कागज प्रमाणको अध्ययन गरी हेर्दा, यसमा ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट करदाताको हकमा भएको अन्तिम कर निर्धारणको आदेश तथा प्रशासकीय पुनरावलोकनको क्रममा आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट भएको निर्णय मिलेको छ, छैन? पुनरावेदक करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो वा होइन? भन्ने विषयमा निर्णय दिनुपर्ने देखियो।
१३. अब निर्णयतर्फ विचार गर्दा, ठूला करदाता कार्यालयबाट पुनरावेदक अरिहन्त मल्टी फाईवर्स लिमिटेडको मू.अ.कर ०६७/०६८ को सन्दर्भमा मिति २०७२/०४/२० मा भएको निर्णय बमोजिम मूल्य अभिवृद्धि कर रु.९,९६,३७५।२२ र जरिवाना रु.२,४९,०९४।— तथा थप दस्तुर र व्याज समेत निर्धारण गरी भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश उपर प्रशासकीय

पुनरावलोकनको लागि आन्तरिक राजस्व विभागमा निवेदन दिएकोमा शुरु आदेश सदर हुने ठहर्याई भएको निर्णयमा चित्त नबुझाई पुनरावेदकले यस न्यायाधिकरण समक्ष प्रस्तुत पुनरावेदन दायर गरेको देखिन्छ।

१४. पुनरावेदक करदाताले निर्माण गरेको भवन व्यवसायिक प्रयोजनले भवन निर्माण नगरेकोले यसमा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ८(३) आकर्षित नहुने भन्ने समेत जिकिर लिएको देखिन्छ। मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ८(३) अनुसारको व्यवस्था तथा आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०७०।७।३ को पत्र अनुसार करदाताले मू.अ.करमा दर्ता नभएको व्यक्तिबाट भौतिक संरचनाको निर्माण गराएको हुँदा करदाताको हकमा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २० अनुसारको कर निर्धारण गरी सोही ऐनको दफा २९ बमोजिम २५% ले हुने जरिवाना असुल गर्ने भनी ठूला करदाता कार्यालयबाट अन्तिम कर निर्धारण भएको देखिन्छ। करदाताले आ.व. २०६७।०६८ मा रु.२,११,४४,९४२।२९ खरिद मध्ये कर बिजक बाहेकको खरिद रु.७६,६४,४२४।७८ भएको तथ्यमा विवाद देखिदैन। मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ८(३) मा व्यवसायिक प्रयोजनका लागि निर्माण गरिने ५० लाख रुपैया भन्दा बढिको भवन निर्माण गर्दा दर्ता नभएको व्यक्तिबाट निर्माण गराएमा त्यस्तो निर्माण दर्ता भएको व्यक्तिबाट गराएको सरह मानी कर दाखिला गर्नुपर्ने कानूनी व्यवस्था उल्लेख भएको देखिन्छ। साथै मूल्य अभिवृद्धि कर नियमावली २०५३ को ६.ख मा “कुनै व्यक्तिले व्यावसायिक प्रयोजनको लागि पचास लाख रुपैयाँभन्दा बढी लागतको भवन, अपार्टमेन्ट, सपिङ्ग कम्प्लेक्स वा विभागले तोकेको अन्य यस्तै प्रकारका संरचना निर्माण गर्दा दर्ता भएको व्यक्तिबाट मात्र गराउनु पर्नेछ” भन्ने व्यवस्था रहेको हुँदा सोही ऐनको उपदफाको स्पष्टीकरणमा यस उपदफाको प्रयोजनको लागि “व्यवसायिक प्रयोजन ” भन्नाले भवन, अपार्टमेन्ट, सपिङ्ग कम्प्लेक्स वा विभागले तोकेको अन्य यस्तै संरचना निर्माण गरी बिक्री गर्ने एंव त्यस्ता संरचना लागू वा स्थायी सम्पत्तिको रूपमा लेखाङ्कन गरी आय आर्जनमा उपयोग गर्ने कार्य सम्झनु पर्छ भन्ने व्यवस्था रहेको समेत पाइन्छ। पुनरावेदक करदाताले प्रस्तुत आ.व.२०६७/६८ मा भवन निर्माणको क्रममा पूँजीकृत गरिएको मध्ये रु.७६,६४,४२४।७८ मूल्य अभिवृद्धि कर बीजक बिना खरिद गरेको देखिन्छ। विवादित भवन निर्माण करदाताले औद्योगिक प्रयोजनको लागि गरेको तथ्य स्थापित नै रहेको र उद्योग आफैमा व्यवसाय भएकोले उक्त भवनलाई व्यवसायिक प्रयोजनले नबनाएको भन्ने जिकिरसँग सहमत हुन सकिएन। त्यस्तो निर्माण कार्य दर्ता नभएको व्यक्तिबाट गराएको पुष्टि भएपछि यसमा लाग्ने मूल्य अभिवृद्धि कर करदाताले मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ८(३) बमोजिम बुझाउनु पर्ने नै देखिन आयो। आफ्नै प्रयोजनको लागि निर्माण गरेको र बिक्रीको लागि नभएको संरचना बापत मु.अ.कर तिर्नु नपर्ने भन्ने जिकिरसँग समेत सहमत हुन सकिएन।

१५. पुनरावेदक करदाताले निर्माण गरेको भवन व्यवसायिक प्रयोजनले भवन निर्माण नगरेकोले यसमा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ८(३) आकर्षित नहुने भन्ने समेत जिकिर

लिएको देखिन्छ। मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ८(३) अनुसारको व्यवस्था तथा आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०७०।७।३ को पत्र अनुसार करदाताले मू.अ.करमा दर्ता नभएको व्यक्तिबाट भौतिक संरचनाको निर्माण गराएको हुँदा करदाताको हकमा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २० अनुसारको कर निर्धारण गरी सोही ऐनको दफा २९ बमोजिम २५% ले हुने जरिवाना असुल गर्ने भनी ठूला करदाता कार्यालयबाट अन्तिम कर निर्धारण भएको देखिन्छ। करदाताले आ.व. २०६७।०६८ मा रु.२,११,४४,९४२।२९ खरिद मध्ये कर बिजक बाहेकको खरिद रु.७६,६४,४२४।७८ भएको तथ्यमा विवाद देखिँदैन। मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ८(३) मा व्यवसायिक प्रयोजनका लागि निर्माण गरिने ५० लाख रुपैया भन्दा बढिको भवन निर्माण गर्दा दर्ता नभएको व्यक्तिबाट निर्माण गराएमा त्यस्तो निर्माण दर्ता भएको व्यक्तिबाट गराएको सरह मानी कर दाखिला गर्नुपर्ने कानूनी व्यवस्था उल्लेख भएको देखिन्छ। साथै सोही उपदफाको स्पष्टीकरणमा यस उपदफाको प्रयोजनको लागि “व्यवसायिक प्रयोजन” भन्नाले भवन, अपार्टमेन्ट, सपिड कम्प्लेक्स वा विभागले तोकेको अन्य यस्तै संरचना निर्माण गरी बिक्री गर्ने एवं त्यस्ता संरचना लागू वा स्थायी सम्पत्तिको रूपमा लेखाङ्कन गरी आय आर्जनमा उपयोग गर्ने कार्य सम्झनु पर्छ भन्ने व्यवस्था रहेको समेत पाइन्छ। पुनरावेदक करदाताले प्रस्तुत आ.व.२०६७/६८ मा भवन निर्माणको क्रममा पूँजीकृत गरिएको मध्ये रु.७६,६४,४२४।७८ मूल्य अभिवृद्धि कर बीजक बिना खरिद गरेको देखिन्छ। विवादित भवन निर्माण करदाताले औद्योगिक प्रयोजनको लागि गरेको तथ्य स्थापित नै रहेको र उद्योग आफैँमा व्यवसाय भएकोले उक्त भवनलाई व्यवसायिक प्रयोजनले नबनाएको भन्ने जिकिरसँग सहमत हुन सकिएन। त्यस्तो निर्माण कार्य दर्ता नभएको व्यक्तिबाट गराएको पुष्टि भएपछि यसमा लाग्ने मूल्य अभिवृद्धि कर करदाताले मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा ८(३) बमोजिम बुझाउनु पर्ने नै देखिन आयो। आफ्नै प्रयोजनको लागि निर्माण गरेको र बिक्रीको लागि नभएकव संरचना बापत मु.अ.कर तिर्नु नपर्ने भन्ने जिकिर सँग समेत सहमत हुन सकिएन।

१६. अब जहाँसम्म मूल्य अभिवृद्धि कर रकममा थप दस्तुर र ब्याज लगाएको त्रुटिपूर्ण भन्ने पुनरावेदन जिकिर छ, सो सम्बन्धमा हेर्दा करदातालाई मिति २०७२/४/२७ मा जारी अन्तिम कर निर्धारण आदेश सम्बन्धी च.नं. ८८ को सूचना सम्बन्धी पत्र हेर्दा करदातालाई थप दस्तुर र ब्याज गणना गरेको नदेखिँदा सो जिकिर सम्बन्धमा थप बोल्नु परेन।

१७. तसर्थ माथि उल्लिखित तथ्य, आधार एवं कारण समेतबाट यसमा करदाता अरिहन्त मल्टी फाईवर्स लिमिटेड (स्थायी लेखा न.३०००१६९६५) को आ.व. २०६७।६८ को मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फ अन्तिम कर निर्धारण गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट मिति २०७२।०४।२० मा भएको निर्णय र सोही निर्णय सदर गर्ने गरी आन्तरिक राजस्व विभागका महानिर्देशकबाट मिति २०७६।११।२८ मा भएको निर्णय समेत मिलेकै देखिँदा

सदर हुने ठहर्छ। करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। अरुमा तपसिल बमोजिम गर्नु।

तपसील खण्ड

१. फैसलाको प्रतिलिपी सहितको जानकारी बिशेष सरकारी वकीलको कार्यालय काठमाडौं लाई दिनु।
२. सरोकारवाला पक्ष प्रस्तुत फैसलाको नक्कल माग गर्न आए नियमानुसार लाग्ने दस्तुर लिई नक्कल दिनु।
३. प्रस्तुत फैसलाको विद्युतीय प्रति अपलोड गरी फैसलाको पीठमा जनाउनु।
४. यस मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी शुरु मिसिल ठूला करदाता कार्यालयमा पठाई रेकर्ड मिसिल नियमानुसार अभिलेख शाखामा बुझाईदिनु।

टेकप्रसाद ढुङ्गाना
(अध्यक्ष)

उक्त रायमा मेरो सहमती छ।

बासुदेव खनाल
(लेखा सदस्य)

फैसला तयारीमा सहयोग गर्नुहुने:-

इजलास अधिकृत: श्री लक्ष्मी प्रसाद शर्मा

टिपोट गर्ने:- शान्ता खतिवडा

इतिसम्बत २०८० साल जेठ २८ गते रोज १ शुभम.....

प्रमाणिकरण मिति:-

फैसला प्रमाणिकरण गर्ने:-

राजस्व न्यायाधिकरण काठमाण्डौको छाप